

LOGOPED

PROFIL OCUPAȚIONAL

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații realizează activități în domeniul sănătății de identificare, evaluare, diagnosticare și reeducare tulburărilor de vorbire, limbajului oral și scris, comunicării cu ajutorul mijloacelor, instrumentelor și tehnicilor adaptate la nevoile pacientului.

Cod COR: 234002

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Administrează probe/teste audiometrice sau de limbaj pentru a obține informații despre tipul și severitatea deficienței;
- Evaluează rezultatele la testele de audiometrie și de limbaj coroborându-le cu informațiile medicale despre pacienți pentru a diagnostica și elabora planul de intervenție;
- Elaborează programe de intervenție individuală și de grup în școli pe diverse probleme legate de limbaj;
- Elaborează și implementează planuri de tratament pentru probleme ca: balbismul, disfonii etc., bazându-se atât pe propriile evaluări, cât și pe cele ale medicilor, psihologilor și asistenților sociali;
- Elaborează programe de exersare a limbajului pentru a reduce severitatea tulburării;
- Oferă pacienților/clientilor instrucțiuni privind tehnicile ce asigură o comunicare mai eficientă;
- Crează și utilizează metode alternative de diagnostic sau mecanisme și strategii de comunicare.
- Învăță pacienții/clientii să-și controleze sau exerseze musculatura linguală, maxilarele, mușchii faciali și mecanismul respirației;
- Monitorizează progresul înregistrat de pacienți și ajustează planul terapeutic în funcție de rezultat;
- Înregistrează informațiile obținute pe întreg demersul terapeutic (evaluarea inițială, tratament, progres, evaluare finală, întreruperea tratamentului) pentru a avea o imagine de ansamblu și coerentă;

- Asistă profesorii în managementul tulburărilor de vorbire prin crearea și implementarea unor jocuri educaționale sau terapeutice;
- Consultă și oferă sugestii educatorilor și personalului medical din instituțiile școlare asupra tulburărilor de limbaj, strategiilor de comunicare alternative și procedurilor de stimulare a limbajului;
- Trimite spre consultație la alți medici (orelist, chirurg) pacienții pentru eficientizarea tratamentului;
- Asigură și monitorizează refacerea pacienților în urma unor intervenții chirurgicale;
- Oferă consiliere aparținătorilor care au în familie un membru cu tulburări de limbaj pentru eficientizarea procesului comunicării și înțelegerea deficitului/problemei.

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Majoritatea activităților se desfășoară în spațiu protejat, cabinete de logopedie (în cadrul instituțiilor de învățământ sau spitalelor).

B₂. Mediul socio-organizațional

- Cele mai multe sarcini sunt nestructurate
- De obicei munca se desfășoară după un orar fix
- Au liberate de decizie și suportă consecințele deciziilor luate
- Sunt foarte frecvente interacțiunile interpersonale cu colegii din echipa multidisciplinară, cu pacienții, cu aparținătorii

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Nu există riscuri majore

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare de specialitate (nivel licență)
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealta.

Cunoștințe referitoare la:

- Medicină
- Logopedie
- Psihologie
- Limba română
- Comunicație și media
- Terapie și consiliere
- Educație și instruire

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi folosite în învățare
- Deprinderi de rezolvare a problemelor
- Deprinderi sociale
- Deprinderi de gestionarea resurselor

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare					X
2. Aptitudinea verbală					X
3. Aptitudinea numerică			X		
4. Aptitudinea spațială			X		
5. Aptitudinea de percepție a formei				X	
6. Abilități funcționarești			X		
7. Rapiditatea în reacții				X	
8. Capacitatea decizională				X	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

Aptitudini psihomotorii

- Dexteritate manuală

Aptitudini senzoriale

- Acuitate auditivă
- Acuitate vizuală apropiată
- Claritate în vorbire

Aptitudini fizice

- Rezistență fizică
- Integritatea anatomofuncțională a aparatului fonoarticular

F. Alte caracteristici relevante

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

S I R (social, investigativ, realist)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Independența în muncă
- Condiții de muncă
- Realizare personală
- Munca în echipă
- Statut social

F3. Caracteristici de personalitate

- Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană orientată spre acțiune, conștiincioasă și serioasă, riguroasă în realizarea sarcinilor. Capabilă să efectueze timp îndelungat același tip de sarcini, cu un bun echilibru emoțional și puternic motivat pentru activitatea pe care o realizează.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor)

- Creștere

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de $n \times$ salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(2,5 - 3) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor

- Defectolog
- Psihopedagog
- Psiholog